

V těchto prostorách se střetávají ekonomické, politické, strategické a společenské zájmy různých států a pro předcházení konfliktů je nutno otázky spojené s užíváním moře právně regulovat. Těmito problémy se zabývá mezinárodní mořské právo jako součást obecného mezinárodního práva, které lze definovat jako souhrn zásad a pravidel mezinárodního práva, jimiž se řídí vztahy mezi státy při užívání moří a oceánů, jakož i s nimi souvisejících prostorů.

Základním instrumentem upravujícím chování státu v těchto prostorech je Úmluva OSN o mořském právu z roku 1982. Tato Úmluva představuje nejen směrnice pro činnost států a dalších mezinárodních jednotek v jednotlivých mořských prostorech, ale je i jednou z mála obecných mezinárodních úmluv, které ukládají smluvním stranám přijmout obligatorní jurisdikci pro spory týkající se výkladu nebo použití jejich ustanovení. Pro mezinárodní právo je charakteristické, že se spory urovnávají diplomatickým jednáním a mohou být předloženy nestrannému arbitrážnímu či soudnímu orgánu jen na základě předem sjednané smlouvy. Uzavření Úmluvy, která obsahuje obligatorní soustavu řešení sporů pro tuto oblast, byla významnou odchylkou od stávajících norem mezinárodního práva a politiky.

Charakteristice řešení sporů v mořském právu je věnována tato práce.